

РЕШЕНИЕ

№ 333

гр. Горна Оряховица , 06.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ в публично заседание на трети август, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Емануел В. Вардаров

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разгледа докладваното от Емануел В. Вардаров Гражданско дело № 20214120100960 по описа за 2021 година

Предявени обективно съединени иски с правно основание чл. 127а от СК ввр. чл.45 от ЗБЛД; чл.127а от СК ввр. чл.76 т.9 от ЗБЛД.

Ищцата ЦВ. Т. Н. (чрез адв.М.А..П. от ВТАК) твърди в исковата молба, че ЦВ. Т. Н. и Б. КР. Б. са били в граждански брак, който е прекратен с Решение№226/11.06.2018г.(влязло в сила на 14.07.2018г.) по гр.дело№383/2018г. на ГОРС. След разтрогването на брачната връзка е родено тяхното дете - Т.Б. Б.а с ЕГН****. С Решение№568/10.01.2020г. по гр. дело№15/2019г. на ГОРС упражняването на родителските права по отношение на детето ЦВ. Т. Н. е предоставено на майката ЦВ. Т. Н. и е определен режим на лични контакти с бащата. Поради неразбирателства между родителите, бащата категорично и нееднократно отказва да даде съгласие и да подпише нотариално заверена декларация за пътуване в чужбина на дъщеря им и за снабдяване с международен паспорт, което е пречка тя да бъде отведено на кратко посещение в съседни държави и такива от Европейския съюз, да гостува на близки и роднини живущи там. Родителите били говорили майката ведно с детето да посети нейния баща, който живее във Ф.Р.Германия през лятото, но отговорът на Б. КР. Б. е бил отрицателен. Момичето страдало от астма, което налагало постоянни грижи и лечение като е имало възможност да посетят Р.Гърция, за да прекарат известно време в клиника като му се направят съответните изследвания и процедури, но бащата отново се е противопоставил. Допълнителна пречка да се осъществява излизането в чужбина бил фактът, че бащата дългосрочно живее и пребива във Ф.Р.Германия. За да може детето при определени обстоятелства да напусне страната, то следва да има съгласие от другия родител и да притежава издаден от компетентния орган паспорт. Майката не може да остави детето само и да осъществява такива пътувания. При това положение, доколкото бащата не желае да прояви активност и между родителите има разногласие по този въпрос, което те не могли да преодолеят, в интерес на детето е да се снабди с разрешение за излизане от страната и с паспорт за задгранично пътуване. Майката

има близки роднини във Ф.Р.Германия, които имат установено местоживее и са адресно регистрирани там, работят и притежават необходимите условия за осигуряване престоя и да се защити интереса на детето, неговата сигурност(касае се за хора, които имат постоянен дом, средства, осигурен статус и живот, при това в страна, която е член на Европейския съюз). Конкретен интерес от такова пътуване бил свързан и с осигуряване на условия за лечение, изграждане на контакт с родителите на Цветелина. Ако детето има възможност да посещава и пребивава във Ф.Р.Германия щяло да се улесни общуването и контактите с баща му, който също трайно се е установил в гр.Нитендорф - на разстояние от 250км от гр.Ерфурт, където пък живее Б.Б.. Майката не можела да вземе самостоятелно решение за пътуване на детето в чужбина, тъй като по закон това решение се взема от двамата родители. Детето има право на свободно придвижване, но докато не навърши пълнолетие, то не може да упражнява това право нито само, нито със съдействието на само единия от родителите. Ищцата има осигурени работа и жилище и нямала намерение да емигрира или да извежда детето от страната дългосрочно. В държавите членки на ЕС поначало съществува спокойна и сигурна обстановка, добре изградена социална мрежа и здравно осигуряване, с поддържане на висок стандарт на живот и нива на образование. Според чл.38 ал.1 т. от ЗБЛД за преминаване на държавната граница и пребиваване в чужбина на лица, които пътуват в чужбина от МВР се издава паспорт. Съгласно разпоредбата на чл.45 ал.1 от ЗБЛД заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители(лицата, които следва и да получат издадения паспорт или заместващ го документ). Когато поради отсъствие, неизвестно местопребиваване или друга причина единият родител не е дал съгласието си, се изисква препис от влязло в сила съдебно решение по чл.127а от СК. Поведението на бащата преценено в контекста на чл.17 от СК, можело да се определи и като отказ да даде съдействие спрямо грижите за детето си чрез несъгласието за издаване на документ за излизане от страната. Този продължителен(приравнен на пълен) отказ ограничавал правото на детето, гарантирано по чл.10 ал.2 от Конвенцията за правата на детето на свободно придвижване и напускане на страна въобще, което не е в негов интерес, а последният според чл.3 ал.1 от същата и чл.127а от СК е висше благо и първостепенно ръководно начало при всички разрешения отнасящи се до деца, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилища, административни или законодателни органи. Предявени са искове по: чл.127а от СК ввр. чл.45 от ЗБЛД; чл.127а от СК ввр. чл.76 т.9 от ЗБЛД: -да бъде разрешено на ЦВ. Т. Н. - майка и законен представител на Т.Б. Б.а с ЕГН**** да снабди Т.Б. Б.а с ЕГН****, с документ за самоличност - паспорт по реда на Закона за българските лични документи, без съгласието на бащата Б. КР. Б., при необходимост и преди навършване на пълнолетието на детето поради изтичане, изгубване или увреждане този личен документ да бъде подменян; -да бъде заместено липсващото съгласие на бащата Б. КР. Б., детето Т.Б. Б.а с ЕГН****, да напуска пределите на Р.България, придружена от своята майка и законна представителка ЦВ. Т. Н. пределите на Р.България неограничен брой пъти в срока на действие на паспортите или заместващите ги документи в държавите - членки на Европейския съюз, както и Република Сърбия и Северна Македония за срок от 5 години с цел посещаване на роднини, лечение, екскурзия вкл. и улесняване на режима на лични отношения с бащата Б. КР. Б.. Претендират се направените по делото разноси. В съдебно заседание на 03.08.2021г. дава съгласие за изготвяне на съдебно решение, с оглед постигнато принципино споразумение между родителите за издаване на паспорт за детето и за условията за напускане от страна на детето територията на Р.България, съобразени с осъществяването на контактите между бащата и детето.

Ответникът Б. КР. Б. (чрез адв.Н.П. от ВТАК) не спори принципно правото на детето за свободно придвижване на територията на ЕС. Бащата на детето, заедно със своите родители живее и работи във Ф.Р.Германия, като в Р.България се завръщал един месец през лятото, когато е в годишен отпуск, през Коледните и Новогодишни празници и по възможност по Великден. За него била потребност и радост да общува с детето си. Той желае естествено да го видят и неговите баба, дядо и близки по бащина линия, не само близките роднини на майката. Не се спори, че между двамата родители не било постигнато разбирателство не само по отношение пътуването на детето в чужбина, но и дори относно регламентираните контакти между бащата и детето. Бащата желаел да прояви активност, но тъй като майката желае да пътува първо интересът бил неин и би следвало инициативата да е нейна и второ бащата, подпомогнат от своите близки би се грижил за детето в отсъствие на майката, но тя до момента не е показвала желание и готовност в тази насока. Бащата е съгласен с престой на детето и майката във Ф.Р.Германия в дома на родителите на ищцата, който при взаимно спазване на определение режим на контакти, би му осигурил по- добра възможност да контактува с дъщеря си. Освен това той също смята, че ако детето му има здравословен проблем, за който по делото няма приложени доказателства, би било добре то да бъде изследвано и лекувано във Ф.Р.Германия. Счита, че бъдещето поведение на родителите на детето представлява бъдещо несигурно събития от гледна точка на правото. Ответникът имал притеснения, че е налице опасност майката да наруши определения му режим на контакти и той си има своите основания за тези страхове. Предлага да бъде постигнато споразумение. Прави предложение(в случай, че майката желае да живее в Р.България с детето през следващите 5 години): -малолетното дете да има право да пътува извън територията на Република България до два пъти през всяка календарна година за срок на всяко пътуване до 30 дни, като майката се съобразява с определения режим на лични контакти на бащата с детето, поради което тези пътувания да бъдат по преценка на майката, без месец август на всяка календарна година и по Коледните и Новогодишните празници. Желает ищцата да го уведомява за пътуванията си, с детето които биха били във Ф.Р.Германия, за да можел бащата да вижда дъщеря си по уредения от съда начин. Прави предложение(в случаи, че майката желае да живее извън Р.България с детето, през следващите 5 години): -ответникът е съгласен детето му да живее в чужбина, заедно със своята майка за следващите пет години/или по-малък период от време/, ако се установят във Ф.Р.Германия и живеят на адреса на родителите на майката във Ф.Р.Германия. В съдебно заседание на 03.08.2021г. дава съгласие, с оглед постигнато принципно споразумение между родителите за издаване на паспорт за детето и за условията за напускане от страна на детето територията на Р.България, съобразени с осъществяването на контактите между бащата и детето.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и прецени събраните по делото доказателства, съобразно разпоредбите на ГПК, приема за установено следното:

ЦВ. Т. Н. и Б. КР. Б. са имали сключен граждански брак около една година, който е прекратен с Решение№226/11.06.2018г.(влязло в сила на 14.07.2018г.) по гр.дело№383/2018г. на ГОРС. След разтрогването на брачната връзка е родено тяхното дете - Т.Б. Б.а - родена на ****, с ЕГН****. С Решение№568/10.01.2020г. по гр.дело№15/2019г. на ГОРС упражняването на родителските права по отношение на детето ЦВ. Т. Н. е предоставено на майката ЦВ. Т. Н. и е определен режим на лични контакти на детето с бащата.

Безспорно е, че Б. КР. Б. ищецът живее във Ф.Р.Германия - град Ерфурт, в общо жилище

заедно със своите родители, като Б. КР. Б. работи по сключен безсрочен трудов. ЦВ. Т. Н. живее в Р.България с.Б. "Ч."№26 Общ.С., като малолетното дете Т. живее в семейната среда на майката, която единствена полага преки и ежедневни грижи за него, считано от раждането на детето досега.

По делото е депозиран социален доклад по реда на чл.21 ввр. чл.15 ал.6 от ЗЗДетето относно положението на детето Т.Б. Б.а. Основни грижи за детето в момента полага майката. Помощ при отглеждане и възпитание за детето Т. оказва Т.Г. (бабата по майчина линия), която живее в едно домакинство с тях. Майката споделя, че бащата редовно изпраща присъдената издръжка за детето, обажда се и се интересува от развитието на детето Т.. Детето страда от бронхиална астма, като майката желае да се снабди с международен паспорт на детето и предприеме лечение в Р.Гърция в клиника, като му се направят съответните изследвания и процедури. Дядото по майчина линия на детето Т. живее и работи във Ф.Р.Германия и майката заедно с детето желаят да го посетят през лятото, но отговорът на бащата бил отрицателен. ЦВ. Т. Н. живее в жилище собственост на родителите си - къща, състояща се от три стаи, хол, кухня, санитарни помещения. Къщата е електрифицирана и водоснабдена. Хигиенно-битовите условия на живот са добри. Детето не се оставя без надзор от възрастен. Майката не съобщава за финансови затруднения, които биха могли да се отразят негативно върху задоволяване на ежедневните грижи за детето. Помощ в отглеждането на детето оказва Т.Г. Тодорова(баба на детето по майчина линия), с която майката и детето живеят в едно домакинство.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Разпоредбата на чл.124 ал.1 от СК установява задължение за родителите да се грижат за детето си, като полагат ежедневни грижи както за физическото, така и за духовното му развитие. Съгласно чл.123 ал.1 от СК родителските права и задължения се упражняват от двамата родители, заедно и поотделно. При разногласие между тях, спорът се решава от районния съд след изслушване на родителите, а ако е необходимо, на детето. С този иск се цели да се разреши спор за конкретни права по отношение на детето, а не спор относно упражняването на родителските права цялостно. Според чл.127а от СК въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това, се решават по общо съгласие на родителите, като при липса на съгласие спорът между тях се решава от районния съд по настоящия адрес на детето, като производството започва по молба на единия родител. В СК не съществува изискването родителските права да се упражняват единствено и само на територията на Р.България, нито има забрана родителя, на когото тези права са предоставени да живее и работи в друга държава.

В случая с чл.127а ал.2 от СК е визирана една конкретна хипотеза на разногласие относно пътуване на детето в чужбина и то във връзка със специфичните изисквания на специалния закон – чл.45 от ЗБЛД и чл.76 т.9 от ЗБЛД. Съгласно чл.45 от ЗБЛД, заявлението за издаване на паспорт или заместващ го документ на малолетни и непълнолетни и на поставени под запрещение лица се подава лично и от техните родители, настойници или попечители, които изразяват съгласието си за издаване на паспорт или на заместващ го документ в присъствието на длъжностно лице, като подписват заявлението, т.е. заявлението не може да бъде подадено при отсъствието на един от родителите, освен ако няма представено изрично пълномощно или влязло в сила съдебно разрешение за издаване на паспорт на лице, ненавършило 18 години, без съгласие на отсъстващия родител. В конкретния случай, липсва писмено съгласие на единия родител – бащата за издаване на задграничен паспорт. Съгласно чл.76 т.9 от ЗБЛД може да не се разреши напускане на страната

на малолетни и непълнолетни, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, като спорът се решава по реда на чл.127а от СК. За предявяването на този иск не е необходимо конкретна причина и непосредствена необходимост детето да пътува в чужбина. Достатъчно е да е налице разногласие между родителите и невъзможност да се постигне такова, за да е налице правен интерес от сезирането на съда. Осъществяване на правото на свободно придвижване е регламентирано в Конституцията на Р.България. Съгласно чл.35 ал.1 от Конституцията на Р.България, всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, като това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани. Всяко дете има право на свободно придвижване/чл.13 от Всеобщата декларация за правата на човека/, провъзгласена с Резолюция №217А/10.12.1948г. на Общото събрание на ООН(право на отход и почивка), чл.31 от Конвенцията за правата на детето, както и правото да обогатява своята култура, духовност и въобще да развива личността си/чл.29 от Конвенцията за правата на детето/, т.е. на право на познание/образование/ в най-широк смисъл на понятието. Разбира се упражняването на правото на свободно придвижване свързано с пътуване в чужбина не може да бъде упражнено самостоятелно, защото е ограничено от закона чрез изискването за родителска преценка и съгласие. Съгласно чл.10 ал.2 изр.ІІ от Конвенцията за правата на детето, правото на детето или на неговите родители да напускат която и да е страна подлежи само на тези ограничения, които са предписани от закона и които са необходими за защита на националната сигурност, обществения ред, общественото здраве или морал или правата и свободите на други лица, и които са съвместими с другите права, признати в тази Конвенция. Следва да се вземе предвид и разпоредбата на чл.24 ал.2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, според която, при всички действия, които се предприемат от публичните власти или частни институции по отношение на децата, висшият интерес на детето трябва да бъде от първостепенно значение. Доколкото до момента от страна на бащата не е било дадено съгласие за издаване на задграничен паспорт, то следва същото да бъде заместено по реда на чл.127а от СК. Това е така, защото според чл.33 ал.1 от ЗБЛД, издаването на паспорт е необходима предпоставка за упражняване на признатото от закона право на децата да пътува извън страната. Издаването на задграничен паспорт/или друг заместващ документ без съмнение е в интерес на детето и е съобразено с неговите нужди, поради което искането следва да бъде уважено. Разпоредбата на чл.36 ал.1 изр.ІІ от ЗБЛД, според която паспортите на българските граждани, ненавършили 18-годишна възраст, се издават със срок на валидност пет години и като се вземат предвид интересите на детето разрешението за паспорт за напускане пределите на страната следва да е именно за срок от 5 години.

Както бе установено в процеса, бащата дългосрочно живее и пребива във Ф.Р.Германия. За да може детето при определени обстоятелства да напусне страната, то следва да има съгласие от другия родител и да притежава издаден от компетентния орган паспорт. Майката не може да остави детето само и да осъществява такива пътувания. При това положение, доколкото бащата не желае да прояви активност и между родителите има разногласие по този въпрос, което те не можели да преодолеят, в интерес на детето е да се снабди с разрешение за излизане от страната и с паспорт за задгранично пътуване. Майката има близки роднини във Ф.Р.Германия, които имат установено местоживееие и са адресно регистрирани там, работят и притежават необходимите условия за осигуряване престоя и да се защити интереса на детето, неговата сигурност(касае се за хора, които имат постоянен дом, средства, осигурен статус и живот, при това в страна, която е член на

Европейския съюз). Конкретен интерес от такова пътуване бил свързан и с осигуряване на условия за лечение, изграждане на контакт с родителите на майката. Ако детето има възможност да посещава и пребивава във Ф.Р.Германия щяло да се улесни общуването и контактите с баща му, който също трайно се е установил в гр.Нитендорф - на разстояние от 250км от гр.Ерфурт, където пък живее Б. КР. Б.. Майката не може да вземе самостоятелно решение за пътуване на детето в чужбина, тъй като по закон това решение се взема от двамата родители. Детето има право на свободно придвижване, но докато не навърши пълнолетие, то не може да упражнява това правото само, нито със съдействието на само единия от родителите. Майката има осигурени работа и жилище и нямала намерение да емигрира или да извежда детето от страната дългосрочно. В държавите членки на ЕС поначало съществува спокойна и сигурна обстановка, добре изградена социална мрежа и здравно осигуряване, с поддържане на висок стандарт на живот и нива на образование.

Целта на закона е и да защити в максимална степен правата и интересите на детето и да ограничи възможностите за злоупотреба с права му, с оглед възрастта и превенция срещу неправомерни актове срещу него. Съдът намира, че в настоящия случай не е налице нито заплаха, нито опасност за здравето и/или сигурността на детето при пътувания с майката до Ф.Р.Германия и страни-членки на Европейския съюз. Засега това не са места на размирици и в които временно не е препоръчително пътуване по различни причини, с оглед съществуващ риск за живота, здравето или сигурността на гражданите. При това положение, съдът счита, че е изключително в интерес на детето да му бъде разрешено да пътува в чужбина - конкретно до Ф.Р.Германия и страни-членки на Европейския съюз, както и транзитно да преминава през територията на Р.Сърбия, заедно със своята майка, но в същото време ще има възможност да се връща в родната си страна и да осъществява пълноценни контакти с роднините си тук. По този начин ще бъде обезпечена възможността на детето да не прекъсват връзката с родината си. Съгласно т.1 на Тълкувателно решение №1/03.07.2017г. по тълк.дело №1/2016г. на ОСГК на ВКС, съдът може да разреши по реда на чл.127а от СК, пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на единия родител само за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респективно държави, чийто кръг е определяем. В мотивите на същото тълкувателно решение се приема, че при пътуване на детето в чужбина на екскурзия, почивка, за посещение на близки, обучение, културни или спортни прояви, състезания, лечение и пр., съдът подлага на преценка причината за искането. При липса на данни за съществуващ конкретен и реален риск за детето, съдът определя параметрите на разрешението. В тази връзка, съдът следва да се въобрази с неформалното споразумение между родителите от 03.08.2021г. за издаване на паспорт за детето и за условията за напускане от страна на детето територията на Р.България, съобразени с осъществяването на контактите между бащата и детето. По този начин детето Т.Б. Б.а с ЕГН**** би могла да напуска пределите на Р.България, придружена от своята майка и законна представителка ЦВ. Т. Н., като пътува преимуществено до Ф.Р.Германия и територията на Европейския съюз, както и транзитно да преминава през територията на Р.Сърбия до 5 пъти в годината (по 15 дни за всяко пътуване), като през коледните, новогодишните и великденски празници, през следващите пет години, когато ще се издаде паспорт/или друг заместващ документ/, майката ЦВ. Т. Н. и детето Т.Б. Б.а ще бъдат на територията на Ф.Р.Германия. Майката ЦВ. Т. Н. поема ангажимент да спазва режима на лични контакти между бащата Б. КР. Б. и детето Т.Б. Б.а, с оглед навършване на три годишна възраст от страна на детето, съобразно Решение №568/10.01.2020г. по гр.дело №15/2019г. на ГОРС. Майката ЦВ. Т. Н. се задължава извън

посочените периоди - Коледа, Нова година и Великден, да уведомява бащата Б. КР. Б. за останалите престои в във Ф.Р.Германия, за да може бащата да контактува с детето, съобразно установения режим. Майката се ЦВ. Т. Н. задължава през месец август, през следващите пет години да бъде с детето Т.Б. Б.а на територията на Р.България.

Съдът счита, че така даденото разрешение за пътуване не би нарушило правата на бащата за осъществяване на режима му на лични контакти с детето. Майката е длъжна да се съобразява с така уговореното и възпроизведено във влязлото в сила в частта съдебно решение. Също така, при промяна на обстоятелствата няма пречка отново да се иска от съда такова разрешение на основание чл.127а от СК ввр. чл.76 т.9 от ЗБЛД.

Съгласно чл.127а ал.4 от СК съдът може да допусне предварително изпълнение на постановеното решение. Основанието по чл.127а ал.4 от СК за предварителното изпълнение е самостоятелно и различно от основанията по чл.242 ал.2 от ГПК. Предварително изпълнение на решението по чл.127а ал.4 от СК се допуска по преценка на съда и е приложимо за всяко едно решение, постановено по спор при разногласие между родители за пътуване на дете в чужбина, включително и за такова, което замества съгласието на родителя и разрешава на детето да пътува неограничено в чужбина в рамките на определения от съда срок. Така, следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта относно: разрешението за издаване паспорт за пътуване в чужбина/или друг заместващ документ/ на детето; разрешението, заместващо съгласието на бащата за пътуванията на детето в чужбина.

Правилото за присъждане на разноси съобразно изхода на спора не може да намери приложение в делата по чл.127 ал.2 от СК, респ. чл.127а ал.2 от СК. Това разрешение следва от характера на производството на спорна съдебна администрация, приложима при спор относно родителските права и съответно при разногласие между родители за пътуване на дете в чужбина, в случаите, когато родителите не могат да постигнат извънсъдебно споразумение. За разлика от исковото производство, в него не се решава със сила на пресъдено нещо спор за съществуването или несъществуването на едно материално право, а само се оказва съдействие относно начина на упражняване на родителските права и относно пътуването на детето в чужбина, признати и гарантирани от закона, така че липсва типичната за исковото производство квалификация на страните като ищец и ответник. Съдебното решение, което следва да изхожда от правилото за защита по най-добрия начин на интересите на малолетното или непълнолетното им дете, ползва и двамата родители и затова в първоинстанционното производство всяка страна следва да понесе разностите, които е направила, независимо от изхода на спора.

Водим от изложените съображения и на основание чл.258 и сл. от ГПК и чл.7 ал.2 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ да се издаде паспорт за пътуване в чужбина/или друг заместващ документ/ на детето Т.Б. Б.а - родена на **** в гр.Г.Оряховица, с ЕГН****, представлявана от своята майка и законна представителка ЦВ. Т. Н. с ЕГН*****, - двете с постоянен и настоящ адрес: с.Б. "Ч."№26 Общ.С., без да е необходимо съгласието на бащата Б. КР. Б. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: гр.С. ул."*****"№8, с адрес за призоваване: Ф.Р.Германия "*****"

№**** гр.Ерфурт(Deutschland Erfurt "*****" №****), за срок от пет години.FR Deutschland "*****"
№**** Erfurt

по попооо

ДАВА РАЗРЕШЕНИЕ, заместващо СЪГЛАСИЕТО на бащата Б. КР. Б. с ЕГН*****, с
постоянен и настоящ адрес: гр.С. ул.“*****”№8, с адрес за призоваване: Ф.Р.Германия “*****”
№**** гр.Ерфурт(Deutschland Erfurt "*****" №****)FR Deutschland "*****" №**** Erfurt

по попооо, детето Т.Б. Б.а - родена на **** в гр.Г.Оряховица, с ЕГН****, да напуска пределите на
Р.България, придружена от своята майка и законна представителка ЦВ. Т. Н. с ЕГН*****, -
двете с постоянен и настоящ адрес: с.Б. “Ч.”№26 Общ.С., като пътува преимуществено до
Ф.Р.Германия и територията на Европейския съюз, както и транзитно да преминава през
територията на Р.Сърбия до 5 пъти в годината(по 15 дни за всяко пътуване), като през коледните,
новогодишните и великденски празници, през следващите пет години, когато ще се издаде
паспорт/или друг заместващ документ/, майката ЦВ. Т. Н. и детето Т.Б. Б.а ще бъдат на
територията на Ф.Р.Германия. Майката ЦВ. Т. Н. поема ангажимент да спазва режима на лични
контакти между бащата Б. КР. Б. и детето Т.Б. Б.а, с оглед навършване на три годишна възраст от
страна на детето, съобразно Решение№568/10.01.2020г. по гр.дело№15/2019г. на ГОРС. Майката
ЦВ. Т. Н. се задължава извън посочените периоди - Коледа, Нова година и Великден, да уведомява
бащата Б. КР. Б. за останалите престои в във Ф.Р.Германия, за да може бащата да контактува с
детето, съобразно установения режим. Майката се ЦВ. Т. Н. задължава през месец август, през
следващите пет години да бъде с детето Т.Б. Б.а на територията на Р.България.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта относно: разрешението за
издаване паспорт за пътуване в чужбина/или друг заместващ документ/ на детето; разрешението,
заместващо съгласието на бащата за пътуванията на детето в чужбина.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновския окръжен съд в
двуседмичен срок, считано от датата на получаване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____